

Med udgivelsen af CD'en "Krøllede lagner" markerer duoen HVID BILLE fra Sydsjælland sig med en sjældent hørt genre på den danske scene: Akustisk folk & shuffle musik med dansk tekst. På trods af danske tekster rummer pladen stærke inspirationer fra den amerikanske folk, bluegrass, jazz og sigøjnermusik og har en luftighed og enkelhed over sig, som understreges af den udbredte brug af akustiske instrumenter blandet op med ét eneste elektrisk instrument på pladen, nemlig en gammel jazzguitar, som oser af lyd fra depressionens USA, spillet af Niels Hvid – duoen sanger.

Duoens andet medlem, Ronnie Bille, fylder det akustiske rum med western og dobro guitarer og spiller desuden den akustiske bas på debut-albummet. Endvidere medvirker Tobias Folting på trommer, Søren Koch på kor og Finn Olafsson på mandolin og kor - det hele produceret og indspillet af Finn Olafsson, som med sin umiskendelige ekspertise i akustiske indspilninger har været en gevinst for en udgivelse præget af så meget akustisk lyd. Udgivet af pladeselskabet Olafssongs – release dato: 21. marts 2005.

INTERVIEW MED HVID BILLE

Nåh, Niels og Ronnie – hvordan opstod så Jeres samarbejde?

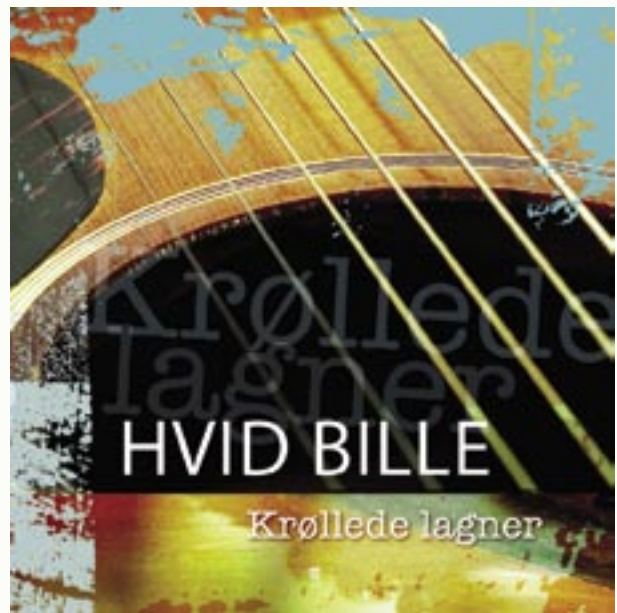
Vi er gamle venner igennem 25 år. I 1980'erne spillede vi i hvert vores rockband, og på et tidspunkt havde vi også et band sammen under navnet "Stafet". Det var en tid, hvor det handlede meget om at skrive materialet selv og skabe en identitet den vej. Det var svært at være fra landet og få adgang til de større byers spillesteder, men det gav os en træning i at skrive sange, da vi ihærdigt blev ved og ved, fortæller Niels Hvid.

Ronnie Bille husker, at det spændende moment ved at spille med andre var at lave musikken og mærke kreativiteten blomstre.

Så når vi kæmpede for at få vores band ud, var det med vores egen identitet i hånden, til stor forskel fra kopi-orkestrene.

Niels Hvid med sin gode ven: Gibson L30 jazz guitar

HVID BILLE's debut-album "Krøllede lagner"

Hvordan er I nået frem til duoen Hvid Bille?

I firserne blev vi så gift og fik børn – altså ikke med hinanden (stor latter) – etablerede familie og hjem osv. Tiden til at spille blev sat i bero nogle år frem i tiden, men vores familier har altid været meget sammen, og vores børn har leget sammen gennem årene. Da tiden med bleer var slut og børnene startede i skole, kom der mere tid til os selv, og i 1997 begyndte vi at spille sammen igen.

Fra rockbands til den akustiske genre?

Min gamle Fender Stratocaster havde hvilet sig i nogle år, og jeg havde spillet meget på western guitar og fordybet mig i den akustiske verden med en dejlig befrielse fra alt det elektriske isenkram, der er forbundet med at spille rockguitar, fortæller Ronnie.

Niels & Ronnie - en svaghed for gamle amerikanske guitarer

Oprindeligt havde Niels spillet keyboards, men var begyndt at spille guitar, og da vi i 1999 var på ferie sammen med vores familier i Silkeborg, løb vi ind i en fantastisk guitarbutik, som for alvor gav os et skub til at sætte fokus på de akustiske guitarer.

Vi kiggede gennem vinduerne hos Carsten Albertsens "American Vintage Guitars" - og var solgt på stedet!

Her stod bare en masse af de skønneste gamle originale guitarer, som typisk er amerikanske, og det endte med, at Niels købte en gammel Gibson jazz-guitar fra 1934, og jeg selv købte en Dobro guitar. Hermed var fundamentet lagt til en bestemt lyd, og et akustisk udtryk tog sin start, siger Ronnie.

Ronnie Bille med sin Dobro lap top guitar

Jeg elsker bare den guitar - den har så meget sjæl og oser langt væk af historie. Jeg fantaserer ofte over, hvad den gamle guitar har oplevet på sin vej gennem tiderne, før rockmusikken blev opfundet. Dertil kommer, at den er rigtig godt bygget med masser af personality, og så har den en fantastisk autentisk lyd, som var lige hvad jeg længe havde ledt efter, kommenterer Niels.

Hvordan bliver sangene til?

Jeg har altid skrevet sange, og når jeg til hverdag arbejder på mit pottemagerværksted, har jeg en guitar stående, som pauserne deles med. Her tumler jeg så med ideer til tekster og akkorder, og sammen med Ronnie skrues vi materialet sammen til brugbare numre, fortæller Niels.

Vi kalder det "vridemaskinen", når vi sammen skiller numrene ad, komponerer et C-stykke, måske en solo eller et melodistykke, og den rigtige rytme og feeling opstår. Alle vores numre kommer igennem denne proces, og flere har været igennem maskinen indtil flere gange, før de fandt deres endelige facon og rytme. Det er en meget spændende og kreativ proces, som vi begge holder meget af, selvom det kan være både ret hårdt og anstrengende, griner Niels, som samtidig skynder sig at sige, at Ronnie skriver også nogle numre, og så er han endvidere duoens lydmand, hvilket for øvrigt er Billes levebrød i dagligdagen.

Alt materialet ender som en fælles komponeret sang, da vi er to om det, og det ikke ville være det samme uden den ene af os.

Niels er som en vild hest, jeg skal tæmme, siger Ronnie. Han er meget fantasifuld og har en god evne til at finde hooklines. Niels nikker med et glimt i øjet og spørger, om Ronnie nu vil låne penge igen ...

Finn Olafsson ved mixerpulten

Olafssongs og CD-udgivelse?

Vi havde en voldsom trang til at få udgivet en plade for at kunne vise, hvem vi er, og da Ronnie kendte Finn Olafsson igennem mange år, var det oplagt at spørge Finn om der kunne være en Hvid Bille CD i Olafssongs kataloget?

Vi havde også et stort ønske om at indspille i Olafssongsstudiet, som er specielt gearet til akustiske optagelser. Vi var meget glade for, at Finn sagde ja og gerne ville stå for indspilningerne, fortæller Niels.

Tobias Foltling shuffler

Samtidig var vi meget enige om, at det skulle være et simpelt udtryk, dvs. indspilninger med luft i musikken og plads til melodier - derfor bad vi f. eks. Tobias om at lade være med at tage tom-tommer med i studiet: Kun det mest nødvendige og minimalistiske trommesæt – keep it simple!

Ronnie spiller den akustiske bas på pladen

Vi bad Søren Koch om at hjælpe os med korstemmer, da jeg må tilstå, at jeg er en ringe korsanger, tilstår Ronnie. Både Niels og jeg har kendt Tobias og Søren siden de var unge - i dag er de begge fremragende professionelle musikere, og det har bare været så dejligt, at de ville hjælpe os med indspilningerne - de er bare så dygtige, og samtidig befandt vi os i gamle venners selskab, og det giver naturligvis også en afslappethed over indspilningerne.

Søren Koch lægger korstemme på nogle af numrene

Finn Olafsson er jo selv en fantastisk musiker og har den nødvendige erfaring til rollen som producer. Han har samtidig været indspilningstekniker, suppleret af Ronnie, og været fantastisk til at få det bedste ud af Hvid Bille.

Fra engelsk - til danske tekster?

Oprindeligt var alle sangene skrevet på engelsk. Da vi startede indspilningerne i studiet i 2003, begyndte vi allerede at diskutere, om en dansksproget CD ville være en bedre løsning for os, da vi ikke har nogen udenlandske ambitioner.

Vi fortsatte indspilningen af en engelsk CD, men undervejs søgte vi om støtte fra Koda's nationale midler til en dansk indspilning. Den fik vi og gik herefter i "skrive-mode". Hele CD'en var ellers færdig, men i 2004 indspillede vi så en dansk udgave. Begge albums blev mixet færdige, og først på det tidspunkt tog vi beslutningen om, at den danske kunne holde vand, og at det var den, vi ville udgive.

Finn Olafsson spiller mandolin på et af numrene

Hvad er ambitionerne?

Mht. udgivelsen af CD'en skal den give os en identitet som "Hvid Bille". Vi håber jo, at de vil være søde inde på radioen og spille noget fra den i ny og næ. Da vi kun spiller eget materiale, er vi oppe imod nogle andre kriterier, end hvis vi spillede covernumre, forklarer Ronnie, og Niels supplerer, at mht. at optræde vil vi benytte os af to muligheder, et band set-up med bassist og trommeslager, men også en duo udgave kun med os to.

Vi vil lige så gerne kunne spille på et gadehjørne uden strøm, som vi også gerne vil spille på en folk-festival som orkester.

Og hvad får publikum så?

Vi er voksne og slidte i en positiv forstand. Vi er mere målrettede, end vi nogensinde har været tidligere i vores liv, og vi mærker tydeligt, at jo ældre vi bliver, jo mere enkelt - men dybere - skal det også være. Det handler om livskvalitet.

Med vores sange og lyst til at spille, vil vi for et øjeblik snige os ind på følelserne hos publikum, og igennem historier holde en lup henover oplevelser i hverdagen.